

Palais de Tokyo aan de Roer



In deze tijd van alles minder komt er ook wel eens iets bij. Het nieuwe kunstcentrum ECI Cultuurfabriek in Roermond biedt een prettige mengeling van white cube en bouwval.

Een prachtig fabrieksgebouw aan de Roer, net buiten het centrum in Roermond, is sinds afgelopen september omgebouwd tot cultuurfabriek. Er zijn een filmhuis, theater en restaurant gevestigd. En een kunstruimte, waarvan de exploitatie bij de provincie is ondergebracht. En dus bij het Bonnefantemuseum, het vlaggenschip voor de kunst in Limburg.

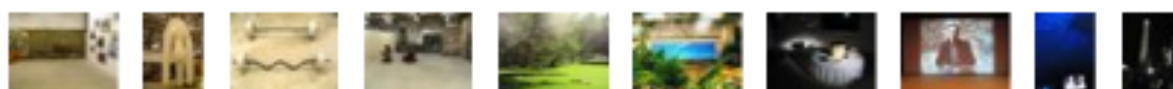
Doelstelling van het Bonnefanten Roermond, zoals de dependance officieel heet, is vooral kunstenaars uit de regio te tonen. Die zoals bekend ook Duitsland en België omvat.

In de tweede tentoonstelling *Rebel House* staat een groot werk van Joep van Lieshout uit het Bonnefantenmuseum centraal, de installatie *Bonnefantopia* (2003). Ik heb nooit zo begrepen wat die Van Lieshout in het Bonnefanten onder Alexander van Grevenstein te zoeken had, maar hier in dit Palais de Tokyo aan de Roer, met zijn ongepleisterde wanden vol oude graffiti voelt de installatie zich perfect thuis.

Het grove, van veel tralies en pijnbanken voorziene Bed/Gym/Bar van AVL wordt gecombineerd met werk van zeven jonge kunstenaars uit België, Duitsland en Nederland, die, zo meldt de website, nieuw licht op de verschillende thema's uit het complexe oeuvre van Atelier van Lieshout werpen. Dat lukt wonderwel. Juist omdat de relatie er nooit te dik bovenop ligt.



Links AVL en aan de muur foto's van Lara Gasparotto



De kunstenaars delen met Van Lieshout een zeker gevoel van verzet, tegen de bestaande orde, in een poging een ander leven te leiden, vrijer, autonomer. In zekere zin volgens de oude vrijheid zoekende idealen van de moderne kunst. Maar net als bij Van Lieshout gaat de glorificatie van dat bestaan niet zonder ironie, met als gevolg de nodige twijfel over de waarde ervan.

Je zou kunnen zeggen dat de bezoekende burgerman zijn wensprojectie van 'de vrije kunstenaar als model voor de vrije mens' vol in het gezicht terug krijgt. Wat nou vrijheid?

Meest amusant is de *freaky* hut waarin Sebastiaan Schlicher in meerdere tegelijk vertoonde video's figuren opvoert die in hun werk worstelen met het leven, en hun pogingen tot het verwerven van roem en succes. Ik heb lang gekeken naar een leuk gesprek met de New Yorkse kunstenaar David Medella die fantastische verhalen vertelt over zijn pogingen tot het maken van zinloze kunst, daarbij uitgebreid roddelend over het New Yorkse leven van de door hem hevig bewonderde Piet Mondriaan.

In de tentoonstelling zijn mooie fotoreportages te zien van Anne Lass en Lara Gasparotto, maar het hoogtepunt voor mij is de video van Ilke De Vries (1981, Antwerpen, BE). Ze heeft mensen gevraagd op camera te vertellen over een ingrijpende gebeurtenis in hun leven. Uitgebreid wordt verslag gedaan van verstoorde relaties, waar ze om welke reden dan ook een punt achter hebben gezet. Soms vanwege vreemdgaan.

Tegen Van Lieshouts uitgevente pleidooi voor vrije seks, steken die verstoorde verhoudingen nogal schril af.

Een rebel maakt meer kapot dan je lief is, ben je geneigd te denken, na het zien van de video.

[Website Rebel House](#)

Auteur [Domeniek Ruyters](#)

Datum 25 February 2013